

hvilken ogsaa er antydet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (Davids), den nemlig, at man derved vilde faae en Uoverensstemmelse mellem § 4. og § 5 i Loven. Vel har man opnaaet at faae Kjøbstads Hartkornet lige beskattet med Landdistricternes Hartkorn, hvilket det er et Hovedformaal for Loven at tilveiebringe; men det vil dog paa ingen Maade kunne kaldes principrigtigt, at naar man lader Kjøbstadistricternes Hartkorn svare ligemeget med Landdistricternes Hartkorn, nemlig 60 Skilling for hver Tde. Ager og Engs Hartkorn, at man saa efter § 4 fradrager i Kjøbstadernes Skattebidrag næsten det dobbelte Beløb af hver Tde. Ager og Engs Hartkorn, som henhører under Kjøbstaderne. Vilde man gennemføre Forslagets Tanke consequent, saa forekommer det mig, at man ligeledes maatte have nedsat det Beløb, som efter § 4 skal fradrages det Hartkorn, der henhører under Kjøbstaderne, og sat det lige med det, som svares af Landdistricterne, i alt Fald med den Modification, hvortil Udvalget i sit tidligere Forslag havde taget Hensyn, idet man har fradraget den Skat, som allerede efter de tidligere Lovbestemmelser blev baaret lige af Kjøbstaderne og Landdistricternes Hartkorn, nemlig Extrapaabudet efter Frd. af 12te Januar 1827; men heller ikke hertil er der taget noget Hensyn i det foreliggende Forslag, der altsaa ogsaa med Hensyn til dette Punkt endnu væsentligere afviger fra det Grundprincip, hvorfra Udvalget er gaaet ud, nemlig at faae den nye Skattefammendragning saa nøie som muligt afspejlet til de gamle Skatter. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale til Thingets Medlemmer, hvormeget de end kunde være stemte for en Skatteregulering efter den Grundtanke, som er antydet i det foreliggende Forslag, dog ikke at gaae ind paa den ved nærværende Leilighed, men udsætte til en kommende Tid, hvor mere omfattende og mere tilfredsstillende Bestemmelser i den Henseende kunne blive truffene, at virkeliggjøre den Grundanskuelse, hvorpaa Forslaget er bygget.

Scholer: Jeg kan dog ikke finde denne Uoverensstemmelse mellem § 5 og § 4. § 4 handler jo blot om det, der skal ligge paa Kjøbstaderne som Kjøbstæder, som Com-

muner, der drive borgerlig Næring, og ikke paa Kjøbstæderne, forsaavidt de tillige ere Landcommuner, forsaavidt de tillige have Hartkorn. Det Tillæg, som Udvalget fik ind i Begyndelsen af § 4, det angaaer ikke Forholdet mellem Kjøbstæderne og Landet, og det fremgaaer af Forhandlingerne dengang, at det var de Kjøbstæder, som havde lidet Hartkorn og megen borgerlig Næring, det var dem, som vilde blive for haardt trykkede; derfor kom dette Afslag for hver Tonde Ager og Engs Hartkorn, som bar Kjøbstadbyrden. Naturligviis for Kjøbstadernes Hartkorns Vedkommende vilde det blive deelt i to Dele, idet den ene Halvpart skulde udredes ligefrem af Hartkornet, og den anden fordeles paa Formue og Leilighed i Kjøbstæderne. Hvad den ærede Ordfører udtalte om; at vi trængte til nye Regler med Hensyn til Indkomsskatten, og hvad han talte om den nuværende Ligning paa Formue og Leilighed skulde jeg ganske istemme, hvis det her gjaldt en ny Indkomsskat; men vi maae erindre, at der her kun er Tale om en lille Part af den hele Landstat; det er omtrent kun en Femtedeel af den hele Landstat, som skal deles paa Formue og Leilighed, og jeg skal have den Ære at sige den ærede Ordfører, hvad der er det meest Vanstelige ved communale Ligninger paa Formue og Leilighed, det er netop, at Hartkornet ikke er tilsvarende. Naar to Gaarde, som have det samme Kreaturhold og den samme Kornavl, staae forskjelligt i Hartkornet, idet den ene f. Ex. kun staaer for 2 eller 3 Tdr., medens den anden staaer for 4 eller 5 Tdr., saa bliver Communalbestyrelsen nødt til at tage Hensyn dertil. Den siger: at Matriculeringen maaskee er urigtig, kunne vi ikke tage Hensyn til. Naar vi kun ville antage dette Undringsforslag, da fik vi en Tilfnyting, da fik vi et lille Bindemiddel mellem Statsafgifterne og de communale Afgifter, og da blev det muligt for Kjøbstadernes Communalbestyrelse bedre at kunne overskue det Hele, da fik Communalbestyrelserne Leilighed til næste Aar maaskee at fordele den hele Statsstat ligesaa godt som Kjøbstæderne gjøre og have gjort, saalange vi havde Enevoldsmagten (Latter). Ja, mine Herrer! vi maae blive ved at arbejde paa, at vi faae en communal Selyfor-